

Apel do Parlamentu i Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Apelujemy do Parlamentu i Rządu Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie najwyższego priorytetu rozwojowi szkolnictwa wyższego, nauki i kultury, które mogą i powinny stać się siłą napędową modernizacji Polski w najbliższych dziesięcioleciach.

Składamy deklarację aktywnego włączenia się w procesy wprowadzania zmian na rzecz przyspieszenia rozwoju naszego kraju i wzrostu jego pozycji międzynarodowej.

Załączamy dokumenty Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich oraz Fundacji Rektorów Polskich, zawierające merytoryczne rozwinięcie niniejszego apelu.

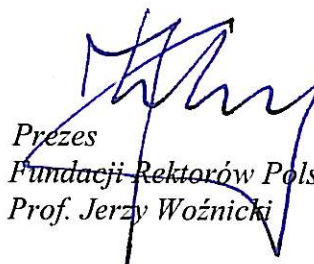
*Przewodniczący
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich
Prof. Wiesław Banyś*

*Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Prof. Józef Lubacz*

*Przewodniczący
Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich
Prof. Waldemar Tłokiński*

*Prezes
Fundacji Rektorów Polskich
Prof. Jerzy Woźnicki*

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. zw. dr hab.
Wiesław Banyś
Rektor

Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach
wieslaw.banys@krasp.org.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 21 567
biuro@krasp.org.pl

Dokument nr 9/VI
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

**Uchwała Prezydium KRASP
z dnia 11 stycznia 2013 r.
w sprawie współdziałania MNiSW-KRASP na rzecz modernizacji kraju**

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, ustawowo zobowiązana do działania na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego, nauki i kultury (Art. 55 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*), realizując swoje zadania w okresie 15 lat działalności, wielokrotnie dawała dowód zaangażowania w konkretne przedsięwzięcia na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki, stanowiące kluczowy element procesu modernizacji naszego kraju. W Załączniku prezentujemy przykładowe dokonania KRASP o tym charakterze.

Przedstawiciele KRASP i jej partnera strategicznego – Fundacji Rektorów Polskich, w ramach powołanych w Ministerstwie zespołów eksperckich (ostatnio: Forum Ekspertów – 2010/2011 oraz Zespół ds. zmian przepisów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego – 2012), a także poza nimi, wielokrotnie podejmowali aktywne działania, opracowując konkretne rozwiązania oczekiwane przez uczelnie w naszym kraju. Rektorzy wiązali z tymi pracami nadzieje na wypracowanie i przyjęcie zapowiadanego „Programu rozwoju szkolnictwa wyższego” (patrz np. wypowiedź Pani Minister Barbary Kudryckiej, zamieszczona przez *Forum Akademickie* nr 3/2012, s. 25), wskazującego sposoby rozwiązywania problemów, z którymi borykają się szkoły wyższe. Program ten powinien odwoływać się do dokumentów strategicznych, a w tym do środowiskowej strategii rozwoju szkolnictwa wyższego na lata 2010-2020 (z 2009 r.), która, zapowiadając daleko idące zmiany, zyskała szerokie poparcie środowiska akademickiego i wielu innych środowisk, a także do projektu rządowej horyzontalnej strategii rozwoju kapitału ludzkiego (z 2011 r.), popartej przez KRASP. Takie działania jednak dotychczas nie nastąpiły.

W tym kontekście środowisko akademickie postrzega ostatnie działania MNiSW, w tym przedłożenie dokumentu „Projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* oraz niektórych innych ustaw”, którego tekst został opracowany poza działającym zespołem ministerialnym. KRASP uważa takie postępowanie za naruszające deklarowane zasady współdziałania między organami rządowymi i reprezentatywnymi gremiami o charakterze społecznym.

KRASP podtrzymuje swoją stałą gotowość współdziałania z Ministerstwem w pracach nad programem rozwoju szkolnictwa wyższego, z uwzględnieniem rezultatów prac Forum Ekspertów z 2011 r.

Rektorzy wyrażają przekonanie, że wspólne prace nad przygotowaniem długofalowej wizji rozwojowej szkolnictwa wyższego i nauki, a nie tylko udział w procesie konsultacji proponowanych zmian legislacyjnych *post factum*, przyspieszą proces modernizacji kraju.

Przewodniczący KRASP

prof. zw. dr hab. Wiesław Banyś

Działania
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich
na rzecz rozwoju systemu szkolnictwa wyższego i nauki w naszym kraju
(przykłady)

I. Publikacje i opracowania dotyczące pożądanego modelu, strategii i kierunków rozwoju systemu szkolnictwa wyższego i nauki oraz wspieranie prac badawczych w tym zakresie

- *Model publicznej szkoły wyższej i jej otoczenia systemowego - zasadnicze kierunki nowelizacji prawa o szkolnictwie wyższym*, opracowanie zbiorowe pod redakcją J. Woźnickiego, przyjęte przez Prezydium KRASP 10 marca 1998 r., wydane także w języku angielskim pt. *Model of the public institution of higher education and its systemic environment - principal course of higher education law amendment*

przedstawione propozycje stały się podstawą prac legislacyjnych, które doprowadziły do uchwalenia w 2005 r. ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym

- *Założenia systemu badań naukowych - zasadnicze kierunki nowelizacji ustawodawstwa*, opracowanie zbiorowe pod redakcją J. Woźnickiego, przyjęte przez Prezydium KRASP 13 marca 1999 r.

zapropionowane zmiany, w tym odejście od formuły KBN, która uległa istotnej deformacji, znalazły odzwierciedlenie w nowym ustawodawstwie dotyczącym finansowania nauki, które weszło w życie po 2000 r.

- *Obszar, cele i formuła instytucjonalnych i systemowych badań nad szkolnictwem wyższym i nauką - koncepcja Instytutu Badawczego KRASP*, praca zbiorowa pod redakcją J. Woźnickiego, Warszawa, wrzesień 2000
- *Instytut Badawczy - Fundacja Rektorów Polskich. Zadania merytoryczne na tle problemów polityki edukacyjnej w Polsce oraz projekt statutu i aktu notarialnego ustanowienia fundacji*, praca zbiorowa pod redakcją J. Woźnickiego, Warszawa, grudzień 2000

przedstawione propozycje stały się podstawą do utworzenia przez rektorów – z inicjatywy KRASP – Fundacji Rektorów Polskich oraz Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, które osiągnęły pozycję wiodącego think-tanku wspierającego politykę rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki

- *Model awansu naukowego w Polsce*, praca zbiorowa pod redakcją F. Ziejki, KRASP-FRP, Warszawa 2006

przedstawione wyniki zostały wykorzystane w pracach działającego w MNiSW zespołu interdyscyplinarnego zajmującego się modelem kariery naukowej, a w ślad za tym – w procesie przygotowywania zmian ustawowych

- *Kodeks „Dobre praktyki w szkołach wyższych”*, KRASP-FRP, Kraków 2007; wydany także w języku angielskim - *The Code: Good Practices in Universities*, Wrocław 2007

dokument został przyjęty przez uczelnie akademickie, a w ślad za tym utworzono w ramach KRASP Komitet Dobrych Praktyk; wersja angielskojęzyczna została rozpowszechniona w European University Association jako wkład środowiska polskich uczelni w działalność uniwersytetów europejskich

- *Jakość kształcenia w szkołach wyższych*, praca zbiorowa pod redakcją T. Szulca, KRASP, Wrocław 2007

przedstawione wyniki zostały wykorzystane w działalności środowiskowych komisji akredytacyjnych, a także w pracach koncepcyjnych dotyczących Akademickiej Komisji Akredytacyjnej

- *Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego: 2010-2020 - Projekt środowiskowy oraz Polskie szkolnictwo wyższe - Stan, uwarunkowania i perspektywy*, Warszawa 2009, opracowania przyjęte przez Zgromadzenie Plenarne KRASP w dn. 6 maja 2010 r., poparte przez pozostałe konferencje rektorów (KRZaSP i KRePSZ), Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Parlament Studentów RP (z wyj. postulatów wprowadzenia czesnego), Krajową Reprezentację Doktorantów, Krajową Izbę Gospodarczą, Business Centre Club, PZPPE Lewiatan i Związek Banków Polskich

projekt ten, skonfrontowany w debacie publicznej z „konkurencyjnym” projektem strategii opracowanym przez konsorcjum E&Y i IBnGR, został przyjęty jako bazowy w prowadzonych w latach 2010-2011 w MNiSW pracach nad rządową strategią rozwoju kapitału ludzkiego (min. M. Boniego) oraz ministerialnym programem rozwoju szkolnictwa wyższego

II. Przygotowanie projektów aktów prawnych

W następstwie deklaracji złożonej, w odpowiedzi na apel prof. F. Ziejki - Rektora UJ i Przewodniczącego KRASP, przez Prezydenta RP - A. Kwaśniewskiego podczas inauguracji roku akademickiego 2002/03, z inicjatywy Prezydenta RP powołany został zespół do opracowania projektu nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Zespół działający pod przewodnictwem ówczesnego Honorowego Przewodniczącego KRASP - prof. J. Woźnickiego, w którym kluczową rolę odgrywali rektorzy uczelni akademickich, opracował projekt, który w efekcie prac legislacyjnych przyjął formę uchwalonej w 2005 r. i obowiązującej do dziś (ze zmianami wprowadzonymi w 2011 r.) ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Zawarte w uchwalonej w 2005 r. ustawie regulacje systemowe dotyczące szkolnictwa wyższego zyskały wysoką ocenę (5. pozycja wśród 48 podanych ocenie krajów) w rankingu systemów szkolnictwa wyższego, opracowanym przez Universitas 21 – sieć wiodących uniwersytetów badawczych (dla porównania – system szkolnictwa wyższego w Polsce z uwzględnieniem różnych aspektów jego funkcjonowania został sklasyfikowany na 27. pozycji).

III. Dokumenty (uchwały i stanowiska KRASP) dotyczące rozwoju systemu szkolnictwa wyższego i nauki przyjęte w okresie po uchwaleniu w 2005 r. ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*

- a) Dokumenty dotyczące strategii i kierunków rozwoju systemu szkolnictwa wyższego i nauki
 - Uchwała Prezydium KRASP z dn. 12 września 2008 r. w sprawie konieczności przyspieszenia prac nad Strategią rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce (dokument nr 1/V)
 - Uchwała Zgromadzenia Plenarnego KRASP z dn. 5 czerwca 2009 r. w sprawie zmian w szkolnictwie wyższym stanowiących element procesu modernizacji kraju (dokument nr 22/V)
 - Uchwała Prezydium KRASP z dn. 8 grudnia 2011 r. w sprawie strategii rozwoju szkolnictwa wyższego (dokument nr 56/V)
 - Uchwała Prezydium KRASP z dn. 10 września 2012 r. w sprawie realizacji strategii rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki (dokument nr 1/VI)

b) Dokumenty dotyczące oceny planowanych zmian w systemie szkolnictwa wyższego i nauki

- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 15 grudnia 2005 r. w sprawie inicjatyw legislacyjnych dotyczących szkolnictwa wyższego (dokument nr 14/IV)
- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 11 maja 2006 r. w sprawie założeń do zmiany systemu badań naukowych i prac rozwojowych (dokument nr 25/IV)
- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 23 marca 2007 r. w sprawie „Założeń do ustawy o zmianie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*”, (dokument nr 39/IV)
- Stanowisko Prezydium KRASP z dn. 16 maja 2008 r. w sprawie *Projektu Założeń Reformy Systemu Nauki i Reformy Systemu Szkolnictwa Wyższego* (dokument nr 68/IV)
- Stanowisko Prezydium KRASP z dn. 16 maja 2008 r. w sprawie *Strategii rozwoju nauki w Polsce do 2015 roku* (dokument nr 69/IV)
- Stanowisko Prezydium KRASP z dn. 28 lutego 2009 r. w sprawie dokumentu *Partnerstwo dla Wiedzy: Reforma studiów i praw studenckich* (dokument nr 7/IV)
- Stanowisko Prezydium KRASP z dn. 28 lutego 2009 r. w sprawie dokumentu *Partnerstwo dla wiedzy: Nowy model kariery akademickiej* (dokument nr 8/IV)
- dokument wspólny Prezydium KRASP i Prezydium PAN „Ścieżka kariery akademickiej”, przyjęty w dn. 17 kwietnia 2009 r.
- Stanowisko Prezydium KRASP z dn. 30 czerwca 2009 r. w sprawie dokumentu *Założenia do nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach w zakresie sztuki* (dokument nr 24/IV)
- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 18 października 2009 r. w sprawie inicjatyw legislacyjnych w obszarze szkolnictwa wyższego (dokument nr 28/IV)

c) Dokumenty dotyczące konieczności zapewnienia właściwych warunków rozwoju szkolnictwa wyższego, nauki i kultury

- Uchwała Zgromadzenia Plenarnego KRASP z dn. 14 listopada 2005 r. w sprawie nadania priorytetu rozwojowi edukacji i nauki (dokument nr 10/IV)
apel do Parlamentu i Rządu o nadanie – wśród priorytetów polityki gospodarczo-społecznej – wysokiej rangi sprawom nauki oraz edukacji, w tym szkolnictwa wyższego, a zwłaszcza o konsekwentną realizację planu stałego zwiększania wydatków na szkolnictwo wyższe i naukę
- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 18 września 2006 r. w sprawie potrzeby prorozwojowego finansowania szkolnictwa wyższego (dokument nr 31/IV)
apel do Rządu i Parlamentu o przyjęcie w 2007 r. prorozwojowego budżetu dla szkolnictwa wyższego i wprowadzenie zasad wydatkowania środków budżetowych, które uwzględniałyby jakość nauczania oraz aktywność badawczą uczelni
- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 18 stycznia 2008 r. w sprawie w sprawie najważniejszych problemów szkolnictwa wyższego w Polsce (dokument nr 58/IV)
apel do Rządu o traktowanie problemu kształcenia polskiej młodzieży jako racji stanu państwa, wyrażający jednocześnie niepokój z powodu drastycznego spadku procentowego udziału wydatków na szkolnictwo wyższe w budżecie państwa na rok 2008 r. w porównaniu z rokiem poprzednim
- Uchwała Prezydium KRASP z dn. 6 maja 2009 r. w sprawie stabilności i przejrzystości finansowania szkół wyższych (dokument nr 14/IV)
apel do Rządu o stworzenie, ogłoszenie i realizację długofalowej polityki finansowania polskich uczelni, zwłaszcza w zakresie dużych inwestycji, opartej na jasnych kryteriach, zgodnych z przyjętą strategią rozwoju szkolnictwa wyższego
- Stanowisko wspólne Prezydium PAN i Prezydium KRASP w sprawie poziomu finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z budżetu państwa, przyjęte w dn. 1 lipca 2011 r.
wezwanie do zrealizowania publicznej deklaracji Prezesa Rady Ministrów z 2008 r., tzn. przyjęcia – w opracowywanej przez Rząd strategii rozwoju kapitału ludzkiego – założenia o podniesieniu w latach 2012-2016 nakładów z budżetu Państwa na naukę i szkolnictwo wyższe do poziomu 2% PKB

IV. Przyszłe działania

W przyjętej na pierwszym posiedzeniu Prezydium KRASP w bieżącej kadencji uchwale w sprawie priorytetowych obszarów działalności KRASP w kadencji 2012-2016 jako dwie pierwsze pozycje wymieniono:

- *działania na rzecz nadania edukacji (w tym szkolnictwu wyższemu), nauce i kulturze odpowiednio wysokiej rangi w hierarchii celów społeczno-gospodarczych i stworzenie im – przede wszystkim przez zapewnienie poziomu finansowania odpowiadającego skali realizowanych zadań – właściwych warunków rozwoju, ...*
- *działania wspomagające przyjęcie i wdrożenie strategii rozwoju szkolnictwa wyższego i wynikających z niej projektów legislacyjnych, zmierzających do stworzenia w kraju nowoczesnego, dobrze osadzonego w kontekście międzynarodowym systemu szkolnictwa wyższego*

Uchwała Nr 423/2012
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 18 grudnia 2012 roku

dotycząca projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw

Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 2012 r. (pismo BM.WP.176.1.2012/IO), projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164 poz. 1365, z późn. zm.), Rada zgłasza następujące uwagi.

Uwagi zasadnicze

1. Rada podtrzymuje swoją opinię wyrażoną we wcześniejszych uchwałach, że dokonywanie nowelizacji ustaw związanych ze szkolnictwem wyższym powinno być poprzedzone przyjęciem strategii rozwoju tego sektora. Wobec braku takiej strategii, czy chociażby kilkuletniego planu działania, trudno ocenić, czy wybór celów w projekcie założeń nowelizacji obejmuje najistotniejsze problemy w obecnej fazie rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce.
2. Jest niezrozumiałe, że opiniowany projekt nie został we właściwym czasie skonsultowany z powołanym przez Minister Barbarę Kudrycką Zespołem do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego – zespołem, który przez kilka miesięcy przygotowywał propozycje nowelizacji przepisów ustawy PSW.
3. Rada pozytywnie ocenia te części projektu założeń, które są związane z wprowadzaniem instrumentów stymulujących uczenie się przez całe życie (LLL), a w szczególności rozwiązań umożliwiających uznawanie kwalifikacji zdobywanych poza formalnym systemem kształcenia. Rada postulowała wprowadzenie takich instrumentów do obecnie obowiązującej ustawy na etapie przygotowywania jej nowelizacji w latach 2010/11, co jednak nie nastąpiło.
4. Rada docenia wyrażone w projekcie dążenie do stymulowania kształcenia o profilu praktycznym, lecz negatywnie ocenia przewidywane środki mające temu służyć. W szczególności Rada uważa za niewłaściwą koncepcję, według której „... system szkolnictwa wyższego składać się będzie w przyszłości z dwóch typów uczelni: uczelni kształcących przede wszystkim na profilu praktycznym (zawodowych) ... oraz uczelni, koncentrujących się na ogólnoakademickich programach kształcenia...” oraz „... nastąpi przeprofilowanie uczelni akademickich w uczelnie badawcze...”. Należy bowiem zwrócić uwagę na to, że:

(1) pojęcie profilu kształcenia jest jednoznacznie związane z kierunkiem studiów; zdaniem Rady nie powinno się tego pojęcia stosować do klasyfikowania uczelni – do ustanowienia kategorii „*publicznych uczelni zawodowych*” (zresztą nie wiadomo jak należałoby to zrobić – jak zaklasyfikować uczelnie kształcące na pewnych kierunkach na profilu praktycznym, a na innych na profilu ogólnoakademickim);

(2) charakter uczelni powinien być określony przez jej misję i strategiczne cele rozwoju, a nie przez sztywne kryteria ustawowe – takie było jedno z fundamentalnych założeń obowiązującej obecnie ustawy;

(3) według obecnie obowiązującej definicji, uczelnia mająca nawet tylko jedno (!) uprawnienie do doktoryzowania, jest zaliczana do grupy uczelni akademickich, w związku z czym, realnie rzecz biorąc, nie wszystkie będą mogły być „przeprofilowane” na uczelnie badawcze; ważne zagadnienie wyłonienia uczelni badawczych nie zostało poruszone w Projekcie.

5. Ponadto, w projekcie brakuje pozytywnego kształtowania wizerunku studiów o profilu praktycznym. Nie wzięto także pod uwagę, że kształcenie o profilu praktycznym może być na niektórych kierunkach studiów znacznie droższe niż kształcenie o profilu ogólnoakademickim, co wynika wprost z opisu efektów kształcenia dla profilu praktycznego w rozporządzeniu MNiSW dotyczącym KRK. Wobec tego, uczelnie mogą unikać wprowadzania kształcenia o profilu praktycznym, dążyć do zdobywania uprawnień do doktoryzowania upoważniającego do prowadzenia tańszego kształcenia o profilu akademickim. Administracyjne wymuszenie kształcenia o profilu praktycznym, bez uwzględnienia aspektu finansowego, może doprowadzić wiele uczelni do poważnych problemów finansowych, a w konsekwencji przeciwdziałać pożądanemu upowszechnieniu kształcenia o tym profilu.

Inne istotne uwagi

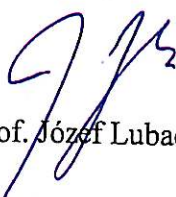
1. Rada jest zdania, że należy w ramach KRK wprowadzić piąty poziom kształcenia, jako ważny element systemu upowszechnienia kształcenia ponadmaturalnego.
2. Rada uważa, że ograniczenie potwierdzania efektów uczenia się do 50% punktów ECTS powinno być umieszczone w rozporządzeniach do ustawy, a nie w samej ustawie; ograniczenie do 20% ogólnej liczby studentów na danym kierunku studiów, którym można potwierdzić efekty kształcenia, Rada uważa za niezasadne.
3. Rada uważa za niewłaściwe nadanie konwentowi publicznych uczelni zawodowych (jeśli wbrew negatywnej opinii Rady byłyby wprowadzone) uprawnienia do zatwierdzania programów i efektów kształcenia.
4. Przepis dotyczący obowiązku realizacji co najmniej trzymiesięcznych praktyk zawodowych dla studiów o profilu praktycznym powinien dotyczyć także uczelni niepublicznych.
5. Rada podtrzymuje swoje wcześniejsze stanowisko, aby do minimum kadrowego zaliczane były osoby nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym ukończą siedemdziesiąty rok życia.
6. Uprawnienia do prowadzenia wspólnych studiów interdyscyplinarnych lub międzyobszarowych powinno dotyczyć także studiów prowadzonych wspólnie przez uczelnie publiczne z niepublicznymi.
7. Wprowadzenie ustawowej definicji pracy dyplomowej jest zdaniem Rady niewłaściwe.
8. Czternastodniowy terminu powiadamiania ministra i PKA o zaprzestaniu spełniania warunków prowadzenia studiów jest zbyt krótki – proponuje się przyjęcie 30 dni.
9. Połączenie dotychczasowych zadań Zespołu do Spraw Dobrych praktyk Akademickich z zadaniami nowego organu kolegialnego – Konwentu Rzeczników

Dyscyplinarnych, wydaje się niewłaściwe ze względu na istotną odmienną rolę tych dwóch podmiotów.

10. Wprowadzenie do ustawy upoważnień do wydania rozporządzenia określającego sposób i tryb dokonywania okresowej oceny nauczycieli akademickich jest zdaniem Rady niewłaściwe.
11. Rada uważa za niecelowe przekazanie ministrowi właściwemu ds. kultury fizycznej nadzoru nad akademiami wychowania fizycznego.
12. Wobec braku odpowiedniego komentarza, Rada nie jest w stanie zinterpretować danych dotyczących przewidywanych kosztów wprowadzenia projektowanej nowelizacji.

Uchwałę otrzymuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Józef Lubacz

Uchwała Nr 424/2012
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 18 grudnia 2012

**dotycząca projektu założeń do ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki
oraz niektórych innych ustaw**

Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 2012 r. (pismo BM.WP.176.1.2012/IO), projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz niektórych innych ustaw, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164 poz. 1365, z późn. zm.), Rada zgłasza następujące uwagi.

1. Według zapisu preambuły Projektu cele nowelizacji ustawy wynikają przede wszystkim z czterech przesłanek, które stanowią o zakresie zmian ustawowych. Poszczególne przesłanki mają zróżnicowane odzwierciedlenie w proponowanych zmianach, mających bardzo niejednorodny ciężar gatunkowy.
2. Projekt założeń zawiera różnorodne propozycje, z których część zmierza do uproszczenia procedur finansowania nauki, głównie poprzez centralizację decyzji alokacji środków będących w gestii Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w szczególności w obszarze dotacji statutowej, środków na upowszechnianie nauki i infrastruktury badawczej. Dotyczy także przepisów ograniczających koszty obsługi finansowania nauki.
3. Materialną przesłanką racjonalizacji rozwiązań w sferze finansowania nauki wydają się też być poziom i struktura nakładów wydatkowanych na naukę w ostatnich latach oraz konieczność selektywnego wspierania działań w przyszłości, wobec ograniczonych możliwości finansowych.
4. Jako pozytywne ocenić można zamierzenia uproszczenia procedur dystrybucji środków na badania naukowe w ramach dotacji statutowej, w tym na realizację zadań służących rozwojowi młodej kadry naukowej, z wykorzystaniem odpowiednich algorytmów oraz zintegrowanych systemów informatycznych. W tej kategorii mieści się także projekt zniesienia obowiązku przeprowadzania audytu zewnętrznego jednostek naukowych i zastąpienie go audytem wewnętrznym.
5. W świetle dotychczasowej praktyki jako pozytyw uznać można zapowiedź uściślenia definicji: jednostki naukowej, restrukturyzacji jednostki naukowej, specjalnego urzędu badawczego (dalej SPUB), polskiej mapy drogowej infrastruktury badawczej (PMDIB), upowszechniania nauki, młodego naukowca.
6. Korzystne efekty może przynieść projekt uelastycznienia współpracy międzynarodowej w zakresie dostosowania finansowania dużej infrastruktury badawczej do Europejskiej Przestrzeni Badawczej.
7. Przesłanką podniesienia efektywności finansowania nauki jest zapowiedź stworzenia zintegrowanego systemu informatycznego zarządzania nauką.

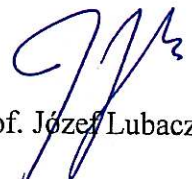
Na podstawie przedstawionych w Projekcie propozycji, trudno ustosunkować się szczegółowo do planowanych rozwiązań; niektóre z nich budzą wątpliwości.

1. Nie sposób odnieść się do istoty definicji jednostki naukowej (jest tylko zapowiedź modyfikacji).
2. W odniesieniu do kategorii restrukturyzacji jednostki naukowej proponowany zapis nie wskazuje wprost możliwości finansowania restrukturyzacji jednostki naukowej uczelni wyższej.
3. Zaproponowany sposób finansowania SPUB, z opiniowaniem przez Komitet Polityki Naukowej, może skutkować znacznym utrudnieniem w zdobywaniu funduszy w przypadku mniejszych jednostek, charakteryzujących się niższym potencjałem, lecz dysponujących unikatowymi, wartościowymi urządzeniami.
4. W przypadku rezygnacji z powoływania zespołów oceniających dla celów alokacji środków na dotację statutową i oparciu decyzji na danych z systemu informatycznego, wątpliwości budzi brak procedury weryfikacji poprawności danych wprowadzanych przez jednostki naukowe i związanych z tym sankcji. Zastrzeżenia budzi także projekt odstąpienia od wydawania decyzji administracyjnych w przypadku rozstrzygania o takim dofinansowaniu, ponieważ zainteresowane podmioty pozbawione zostałyby możliwości weryfikacji poprawności przyznanych środków, a w konsekwencji możliwości odwołania od decyzji Ministra.
5. Proponowana zmiana definicji młodego naukowca budzi kontrowersje wobec przypadków uzyskiwania stopnia naukowego doktora przez osoby w wieku starszym.
6. W związku z projektowanym dostosowaniem struktury i zadań organów opiniodawczo-doradczych Ministra „*do aktualnych potrzeb*” budzi wątpliwości, i uniemożliwia ustosunkowanie się, ogólnikowy zapis o modyfikacji zadań Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Uchwałę otrzymuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący

Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Józef Lubacz

RADA GŁÓWNA
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

**Apel
do Rządu i Parlamentu RP**

Utrzymanie pomyślnego rozwoju Polski wymaga tworzenia warunków stymulujących rozwój kapitału intelektualnego i społecznego oraz wzrost konkurencyjności gospodarki, których obecny poziom jest niezadowalający. W szczególności konieczne jest ustanowienie dalekowzrocznych celów strategicznych dla sektorów nauki i szkolnictwa wyższego oraz tworzenie odpowiednich i stabilnych podstaw ich realizacji.

Kierując się troską o realizację tych celów, Rada apeluje o:

1. Ustanowienie przez Rząd i Parlament RP sektorów nauki i szkolnictwa wyższego jednym z fundamentów społecznego i gospodarczego rozwoju Polski w najbliższych dziesięcioleciach, w ramach konkretyzacji Strategii Polska 2030.
2. Przyjęcie przez Rząd i Parlament RP wieloletniego planu wzrostu nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe z budżetu państwa, w powiązaniu z instrumentami stymulującymi wzrost nakładów pozabudżetowych.
3. Ogłoszenie przez MNiSW, wieloletniego programu rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego odpowiadającego potrzebom rozwoju kapitału intelektualnego i społecznego oraz wzrostu konkurencyjności gospodarki.

Rada wyraża nadzieję, że jej niezmienna gotowość do współuczestniczenia w działaniach zmierzających do osiągnięcia powyższych celów będzie realnie wykorzystana.

W załączeniu zestawiono najistotniejsze kwestie, które – zdaniem Rady – powinny być przedmiotem wieloletniego programu rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego.

Apel otrzymują:

Prezes Rady Ministrów, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Marszałek Sejmu oraz Marszałek Senatu.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Józef Łubacz

Warszawa, 10 stycznia 2013 r.

Najistotniejsze problemy rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego

Poniżej zestawiono najistotniejsze problemy, które zdaniem Rady wymagają rozwiązania w ramach wieloletniego planu – strategii rządowej – rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego. Zestawienie to jest wynikiem prac Rady podsumowanych w dyskusji na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2013 roku.

I. Opracowanie narodowego programu rozwoju kapitału społecznego jako niezbędnego warunku pobudzania aktywności obywatelskiej, zwiększania zaufania do instytucji publicznych oraz racjonalnego deregulowania obecnie przeregulowanych obszarów życia społecznego i gospodarczego, w tym nauki i szkolnictwa wyższego.

II. Promowanie znaczenia kultury i nauki dla rozwoju Polski, w szczególności w celu zachęcania młodzieży do wiązania swojej drogi życiowej z tymi sferami.

III. Wprowadzenie instrumentów umożliwiających skuteczne eliminowanie patologii w sferze szkolnictwa wyższego, w szczególności eliminowanie uczelni sprzeniewierzających się misji szkolnictwa wyższego – nieprzestrzegających litery i ducha regulacji prawnych oraz nadużywających zaufania studentów.

IV. Opracowanie systemu finansowania zadań edukacyjnych szkolnictwa wyższego, uwzględniającego:

(1) potrzeby rynku pracy na osoby z wykształceniem

- w poszczególnych obszarach i dziedzinach wiedzy
- o profilu praktycznym i ogólnoakademickim
- na poziomie studiów I, II i III stopnia, a także na 5. poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji,

(2) różnicowanie nakładów w zależności od

- obszaru, poziomu i profilu kształcenia
- jakości kształcenia
- misji uczelni (koncentracja na zadaniach badawczych lub edukacyjnych),

(3) instrumenty finansowe

- zapewniające wyrównywanie szans edukacyjnych absolwentów szkół ponadgimnazjalnych
- stymulujące zaangażowanie uczelni w różne formy kształcenia wspomagające uczenie się przez całe życie
- stymulujące wdrażanie innowacyjnych form i programów kształcenia,

w powiązaniu z

- wieloletnim rządowym programem finansowania obu sektorów – publicznego i niepublicznego – szkolnictwa wyższego.

V. Opracowanie systemu finansowania badań naukowych i rozwojowych, z uwzględnieniem:

- specyfiki zadań uczelni, instytutów PAN i instytutów badawczych
- pożądanym proporcji między środkami budżetowymi przeznaczanymi na podtrzymanie i rozwój potencjału a środkami rozdzielanymi w trybie konkursowym przez NCN i NCBiR
- potrzeby uruchomienia wieloletnich, strategicznych programów badawczych w dziedzinach uznanych przez rząd za priorytetowe dla rozwoju społecznego i gospodarczego,

w powiązaniu z

- wieloletnim rządowym programem zwiększania finansowania badań naukowych i rozwojowych.

VI. Opracowanie zasad wyłaniania i finansowania uczelni badawczych („uczelni flagowych”).

VII. Wprowadzenie instrumentów motywujących zaangażowanie podmiotów gospodarczych w działalność badawczo-rozwojową, stymulujących konkurencyjność polskiej gospodarki, m.in. poprzez odpowiednie instrumenty podatkowe.

VIII. Dostosowanie regulacji prawnych do specyfiki działalności edukacyjnej i badawczo-rozwojowej uczelni i jednostek naukowych, w szczególności poprzez odpowiednie znowelizowanie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o zamówieniach publicznych.

IX. Utworzenie instytucji koordynującej międzynarodową wymianę studentów, doktorantów i pracowników nauki, np. na wzór takich instytucji działających we Francji, Niemczech i Wielkiej Brytanii, w celu zdynamizowania stopnia internacjonalizacji polskiego szkolnictwa wyższego i nauki.

X. Wdrożenie rozwiązań premiujących zaangażowanie uczelni w modernizację i doskonalenie systemu oświaty, prowadzących do lepszej koordynacji obu poziomów systemu edukacyjnego.

Zdaniem Rady, warunkiem skutecznego rozwiązania wymienionych problemów jest w szczególności:

- Istotne wzmocnienie analityczno-planistycznego zaplecza rządu/MNiSW, zobligowanego do opracowywania systematycznych analiz stanu nauki i szkolnictwa wyższego oraz założeń wieloletnich planów rozwoju tych sektorów w powiązaniu z potrzebami społecznymi i gospodarczymi Polski.
- Podjęcie przez organy administracji państwowej efektywnej współpracy z podmiotami reprezentującymi społeczność akademicką.

Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich

ul. Wały Piastowskie 1
80-855 Gdańsk
Tel/fax 058 307 44 00

Uchwała Prezydium KRZaSP

z dnia 8 stycznia 2013 r.

w sprawie współpracy Konferencji i MNiSW w zakresie zmian legislacyjnych obszaru nauki i szkolnictwa wyższego wobec aktualnych wyzwań rozwoju kraju

Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, umocowana ustawowo podjęła się działania na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego, nauki i kultury (Art. 55 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*), co znalazło wyraz nie tylko w bieżącej aktywności ale poświadczone jest również historią dwudziestoletniego funkcjonowania sektora niepublicznego szkolnictwa wyższego w Polsce i jego reprezentacyjnych ciał kolegialnych.

Za szczególnie ważne zadanie Konferencja uważa podjęcie współpracy strategicznej z KRASP oraz Fundacją Rektorów Polskich na rzecz polskiego szkolnictwa wyższego, czego owocem stał się dokument „Strategia Rozwoju Szkolnictwa Wyższego do roku 2020”, przyjęty przez Zgromadzenie Plenarne KRZaSP i wskazany jako podstawa do opracowania strategii narodowej w tym zakresie. Dalsze, ministerialne prace nad ostatecznym kształtem dokumentu zakończyły się redakcją tekstu Strategii, zawierającego najbardziej cenne i owocne propozycje rozwiązań strategicznych.

Konferencja Zawodowych Szkół Polskich oczekuje na wdrożenie ustalonych zapisów w nurcie kontynuacji działań nowelizujących Ustawę, zainicjowanych przez Ministerstwo.

Konferencja Zawodowych Szkół Polskich deklaruje wolę wspierania tych działań, widząc w nich kolejny ważny krok modernizujący polskie szkolnictwo wyższe oraz wspierający aktywność naukową.

Przewodniczący KRZaSP

Prof. zw. dr hab. Waldemar Tłokiński

Uchwała

Prezydium Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich

z dnia 19 grudnia 2012 roku

dotycząca projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw

W odpowiedzi, na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 2012 roku (pismo B.M.W.P.176.1.2012/IO) projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) Prezydium Konferencji przedstawia swoje stanowisko:

1. Proponowane w projekcie zmiany, **przy pełnej akceptacji ogólnych założeń jako podstawy proponowanych zmian**, w części swoich rozwiązań nie są wystarczająco spójne i konsekwentne, natomiast w sposób nieuzasadniony rygorystyczne.
2. Brak spójności dotyczy koncepcji podziału uczelni ze względu na ich charakter z jednoczesnym powiązaniem samego podziału z charakterem profilu kształcenia (bez uwzględniania misji i strategii uczelni).
3. Zdecydowany sprzeciw budzi w przyjęciu wyłącznego kryterium podziału uczelni na badawcze (akademickie) i zawodowe fakt posiadania jednego uprawnienia do nadawania stopnia doktora, bowiem np. na kilka kierunków kształcenia w danej jednostce organizacyjnej (wydziale) uprawnienia dotyczyć będą tylko jednej dyscypliny, a uprawnienia „badawcze” w nieuzasadniony sposób spłyną na pozostałe kierunki, z ogólnie przyznanymi możliwościami kształcenia na profilu ogólnoakademickim.
4. Jeśli uzależnić kształcenie na stopniu drugim o profilu ogólnoakademickim od jakości posiadanej kadry, to w takim razie uzasadnione byłoby to jedynie na takich kierunkach, które tożsame są z dyscypliną, odnośnie do której wydział nabył uprawnienia do doktoryzowania, a nie dla wszystkich kierunków. Podstawą założeń projektu jest przecież troska o kontakt studiujących z wysokokwalifikowaną kadrą (w przypadku profilu ogólnoakademickiego), a nie fakt ulokowania danego kierunku w jednostce wielodyscyplinowej, gdzie tylko jedna dyscyplina posiada związek z uprawnieniami. Pozostali studenci innych kierunków na tym wydziale mogą nie mieć żadnego kontaktu z nauczycielami wyróżnionej dyscypliny.
5. W założeniach wyraźnie zarysowany jest podział na uczelnie publiczne i niepubliczne jak również podział rodzaju kształcenia ze względu na jego profil. I to jest zrozumiałe i życiowo uzasadnione. Wlepiony, krzyżujący się podział na uczelnie badawcze i zawodowe burzy spójność i klarowność przyjętych kryteriów podziału. Jest on niebezpieczny w skutkach dla obu sektorów: rozleniwia sektor publiczny, poprzez ustawowo nadaną możliwość łatwiejszego i tańszego kształcenia na profilu ogólnoakademickim, kępuje sektor niepubliczny skazując go ogólnie na charakter zawodowy (zdobycie jednych uprawnień dla doktoryzowania nie zmienia całego charakteru uczelni).
6. Zawodowość należy pozostawić profilom kierunków a nie z góry przypisywać ją uczelniom, czyniąc z tego faktu podstawę do podziału na uczelnie zawodowe i badawcze. A co z uczelniami niepublicznymi, które, pomimo braku uprawnień do doktoryzowania, spełniają

wskazane w założeniach wymogi kadrowe i dobrze będą kształcić na profilu ogólnoakademickim w poziomie II, co potwierdzi PKA? Prowadzenie badań naukowych jest na stopniu drugim obligatoryjne, a jak do tego dojdzie kadra liczbowo tożsama z wymaganiami do uprawnień, to wtedy to będzie uczelnia zawodowa czy badawcza?

7. Prezydium KRZaSP uważa, że w świetle postępującej słusznej reformy, należy wyłączyć kryterium uprawnień do doktoryzowania z grupy jedynych wyznaczników charakteru uczelni. Nowoczesna reforma winna dać wszystkim uczelniom tę samą szansę. Wszystkie uczelnie winny zaczynać od profilu praktycznego, a stosownie do posiadanej kadry wybierać profil na stopniu drugim (praktyczny lub badawczy). O tym, jaka jest to w swym działaniu uczelnia, badawcza czy zawodowa, świadczyć będzie przewaga któregoś z profili, samo zaś określenie nie przesądza o randze naukowej, którą budować będą prowadzone badania naukowe i ich międzynarodowa ranga. Nie kwestionowany jest związek prowadzenia badań naukowych z jakością kształcenia studentów. Jednakże nie znaczy to równocześnie, że tak samo dobra jest każda tzw. uczelnia akademicka w ofercie profili praktycznych. Uczelnia akademicka (badawcza) to ta, która osiąga wysoki poziom parametryzacji naukowej, natomiast profil ogólnoakademicki danego kierunku kształcenia nie może być uzależniony od nieraz przypadkowego, jednostkowego uprawnienia do doktoryzowania w wąskiej dyscyplinie, z którą na dokładkę dany kierunek nie jest związany.

8. Prezydium KRZaSP postuluje, aby powrócić do dyskusji nad podziałem uczelni na publiczne i niepubliczne. W ramach tego podziału sektorowego nie stosować zobowiązującej w konsekwencji typologii dzieląc uczelnie na badawcze i zawodowe, co znacząco krępuje ich działalność, a pozostawić sprawę naturalnemu biegowi rzeczy. Przy pomocy PKA uwiarygodni się podział kierunków ze względu na profile: praktyczny versus ogólnoakademicki. **Zawodowość przypisywać profilom a nie uczelniom.** Rangę naukową danej uczelni wyznaczać będą parametry oceny wyników prowadzonej działalności badawczej oraz możliwość przypisania do nazw: akademii, uniwersytet. W taki to sposób może być tak, że jedna z uczelni będzie miała przewagę profili praktycznych, druga będzie miała tyle samo dodatkowo profili ogólnoakademickich, ale żadna z nich nie będzie z tego powodu uniwersytetem. Każda uczelnia jest uczelnią zawodową. Uczelnia dotychczas zwana akademicką, kształci do zawodu badacza. Ilu po skończeniu takiej uczelni zostaje badaczami? A jaki jest poziom wiedzy i umiejętności praktycznych jej absolwenta?

9. Uczelnie publiczne i niepubliczne winny mieć ustawowo zapewnioną możliwość prowadzenia wspólnych badań i kształcenia (studia interdyscyplinarne i międzyobszarowe).

10. Definicja pracy dyplomowej winna być podana w rozporządzeniu a nie w ustawie.

11. Prezydium KRZaSP podtrzymuje wyrażoną wcześniej w piśmie do Ministerstwa wolę społeczności Konferencji do uzyskania przez Konferencję statusu osobowości prawnej, z uwagi na planowane działania organizacyjno-finansowe umożliwiające jej poszerzenie form działalności korporacyjnej. Prezydium ponownie zwraca uwagę na równowagę ustawową obydwu Konferencji, zapowiedzenie w projekcie uzyskania osobowości prawnej tylko przez KRASP rażąco narusza zasady ustawowej symetrii i skonfliktuje środowisko akademickie obu sektorów.

Uchwała przekazana zostaje Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

PUBLIKACJE FRP-ISW (2004-2012)

1. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Model współdziałania uczelni publicznych i niepublicznych - stan obecny i perspektywy*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Fundacja Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych, Warszawa 2004.
2. Chmielecka, Ewa: *Współdziałanie uczelni publicznych i niepublicznych - opinie rektorów*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Warszawa 2004.
3. *Przyszłość Unii Europejskiej a traktat ustanawiający konstytucję dla Europy*. Fundacja Rektorów Polskich, Polska Akademia Nauk, Warszawa 2004.
4. *Zadania polskich szkół wyższych w realizacji Strategii Lizbońskiej*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Warszawa 2004.
5. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Park Technologiczno-Przemysłowy w Płocku jako instrument wprowadzania Gospodarki Opartej na Wiedzy*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Warszawa 2004. (tekst niepublikowany)
6. *Co nam przynosi Konstytucja Europejska?* Fundacja Rektorów Polskich, Polska Akademia Nauk, Warszawa 2005.
7. Kozłowski, Jan [red.]: *Budżetowe instrumenty finansowania B+R w Polsce: propozycja na lata 2005-2015*. Krajowa Izba Gospodarcza, Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Warszawa 2005.
8. *Raport o zasadach poszanowania autorstwa w pracach dyplomowych oraz doktorskich w instytucjach akademickich i naukowych*. Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2005.
9. *Zadania polskich szkół wyższych w realizacji nowej Strategii Lizbońskiej*. Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2005.
10. Sztandar-Sztanderska, Urszula [et.al]: *Oferta szkolnictwa wyższego a wymagania rynku pracy*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Krajowa Izba Gospodarcza, Warszawa 2005. (publikacja elektroniczna)

11. *Polska w Zjednoczonej Europie: substrat ludzki i kapitał społeczny*. Polska Akademia Nauk, Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2006.
12. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Regulacje Prawne, dobre wzorce i praktyki dotyczące korzystania przez podmioty gospodarcze z wyników prac badawczych i innych osiągnięć intelektualnych instytucji akademickich i naukowych*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2006.
13. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Nowe podejście do standardów kształcenia w szkolnictwie wyższym*. Fundacja Rektorów Polskich, Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Warszawa 2006.
14. Ziejka, Franciszek [red.]: *Model awansu naukowego w Polsce*. Fundacja Rektorów Polskich, Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Warszawa 2006.
15. *Określenie istoty pojęć: innowacji i innowacyjności, ze wskazaniem aktualnych uwarunkowań i odniesień do polityki proinnowacyjnej – podejście interdyscyplinarne*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Krajowa Izba Gospodarcza, Warszawa 2006.
16. *Europejskie szanse polskiej młodzieży*. Fundacja Rektorów Polskich, Polska Akademia Nauk, Warszawa 2006.
17. Woźnicki, Jerzy: *Uczelnie akademickie jako instytucje życia publicznego*. Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2007.
18. *Kodeks Dobre praktyki w szkołach wyższych*. Fundacja Rektorów Polskich, Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Kraków 2007.
19. Woźnicki, Jerzy: *A Study on Current and Prospective Impact of Demography on Higher Education in Poland*. Polish Rectors Foundation, Warsaw 2007.
20. Leja, Krzysztof [red.]: *Społeczna odpowiedzialność uczelni*. Wydział Zarządzania i Ekonomii Politechniki Gdańskiej, Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Gdańsk 2008.
21. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Założenia dotyczące rozwoju systemu informacji zarządczej w szkołach wyższych w Polsce*. Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2008.
22. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Formuła studiów dwustopniowych i zaawansowanych*. Fundacja Rektorów Polskich, Konferencja rektorów Akademickich Szkół Wyższych, Warszawa 2008.
23. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Benchmarking w systemie szkolnictwa wyższego*. Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2008.
24. Barcz, Jan, Wilkin Jerzy [red.]: *Wybrane zagadnienia dotyczące finansowania uczelni*. Fundacja Rektorów Polskich, Akademia L. Koźmińskiego, Warszawa 2011
25. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Benchmarking w systemie szkolnictwa wyższego. Wybrane problemy*. Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2012

26. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP) w świetle doświadczeń międzynarodowych oraz strategii rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-2020*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Warszawa 2012.
27. Woźnicki, Jerzy [red.]: *Nowe reguły finansowania szkół wyższych oparte na zasadzie współfinansowania studiów - doświadczenia międzynarodowe. Wstęp do operacjonalizacji strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce 2010-2020*. Instytut Społeczeństwa Wiedzy, Warszawa 2012.